

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 21 maj 2014
(OR. en)**

10116/14

**FREMP 100
JAI 352
POLGEN 72
ASILE 16
COHOM 88
COPEN 157
CULT 85
DATAPROTECT 78
DROIPEN 78
ECOFIN 501
INF 206
JUSTCIV 130
MI 448
SOC 389
VISA 131**

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	9897/14 FREMP 94 JAI 321 POLGEN 68 ASILE 14 COHOM 82 COPEN 152 CULT 81 DATAPROTECT 73 DROIPEN 72 ECOFIN 484 INF 197 JUSTCIV 126 MI 429 SOC 362 VISA 126
Komm. förslag nr:	9042/14 FREMP 64 JAI 239 POLGEN 54 ASILE 10 COHOM 63 COPEN 126 CULT 65 DATAPROTECT 61 DROIPEN 58 ECOFIN 400 INF 126 JUSTCIV 101 MI 381 SOC 301 VISA 105
Ärende:	Rådets slutsatser om kommissionens rapport om tillämpningen 2013 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och om samstämmigheten mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter i Europeiska unionen – Antagande

I. INLEDNING

1. Den 15 april 2014 förelade kommissionen rådet rapporten om tillämpningen 2013 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken återges i 9042/14.

2. Efter diskussioner den 21 november 2013¹ och den 15 januari 2014² diskuterade arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer den 9 april 2014 samstämmigheten mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter i Europeiska unionen med utgångspunkt i ett icke-officiellt dokument från ordförandeskapet som återges i 8318/14.
3. På grundval av rapporten och de diskussioner som ägde rum i arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet den 9 april 2014 har ordförandeskapet utarbetat ett utkast till rådets slutsatser om kommissionen rapport om tillämpningen 2013 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och om samstämmigheten mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter i Europeiska unionen.
4. Arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet diskuterade utkastet till slutsatser vid sina möten den 13 och 14 maj 2014 och Coreper bekräftade överenskommelsen om texten vid sitt möte den 20 maj 2014.

II. SLUTSATS

5. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet att anta slutsatserna.

¹ 17049/13 FREMP 201 JAI 1089 COSCE 16 COHOM 268.

² 5886/14 FREMP 16 JAI 50 COHOM 18.

Utkast till rådets slutsatser

om kommissionens rapport om tillämpningen 2013 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och om samstämmigheten mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter i Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

som beaktar artiklarna 2 och 6 i EUF-fördraget om de värden som unionen bygger på och om grundläggande rättigheter som allmänna principer för unionsrätten,

som beaktar att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) har samma rättsverkan som fördragen,

som erinrar om rådets slutsatser av den 25 februari 2011 om Europeiska unionens råds roll för att garantera den konkreta tillämpningen av stadgan,³ rådets slutsatser av den 23 maj 2011 om rådets åtgärder och initiativ för att genomföra stadgan,⁴ riktlinjerna om metoder för att kontrollera förenligheten med de grundläggande rättigheterna i rådets förberedande organ,⁵ rådets slutsatser om kommissionens rapport från 2011 om tillämpningen av stadgan⁶, samt rådets slutsatser av den 6 juni 2013 om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁷,

³ 6387/11 FREMP 13 JAI 101 COHOM 44 JUSTCIV 19 JURINFO 5.

⁴ 10139/11 FREMP 53 JAI 318 COHOM 131 JUSTCIV 128 JURINFO 30.

⁵ 10140/11 FREMP 54 JAI 319 COHOM 132 JURINFO 31 JUSTCIV 129.

⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/131230.pdf.

⁷ 10168/13 FREMP 73 JAI 430 COHOM 99 JUSTCIV 139 EJUSTICE 53 SOC 386 CULT 65 DROIPEN 63.

I. Mot en faktisk och systematisk tillämpning av stadgan

1. välkomnar kommissionens rapport om tillämpningen 2013 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som behandlar viktiga utvecklingar och utmaningar vad gäller den faktiska tillämpningen av stadgan, inklusive lagstiftande åtgärder från unionen och den ständiga ökningen av rättspraxis som rör stadgan från Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*),
2. understryker att stadgan ligger till grund för ett faktiskt och systematiskt skydd av grundläggande rättigheter inom unionen och är till fullo bindande för unionens institutioner och för medlemsstaterna när de tillämpar unionsrätten, men är medvetet om att den kompletterar de nationella systemen för skydd av grundläggande rättigheter och inte ersätter dem,
3. noterar den rättspraxis som håller på att utvecklas inom domstolen och som klargör i vilka situationer stadgan är tillämplig på medlemsstaterna,
4. framhåller behovet av en konsekvent tillämpning av klara och exakta principer för avgränsning i enlighet med unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter och i överensstämmelse med domstolens rättspraxis,
5. understryker att det genom unionens system för rättsligt skydd, inklusive rättsmedel på nationell nivå,⁸ tillhandahålls nödvändiga garantier för en faktisk tillämpning av stadgan och framhåller behovet av en faktisk och systematisk tillämpning av stadgan utifrån de mekanismer som finns i fördragen,

⁸ Jfr. artikel 19.1 i EUF-fördraget.

6. anser att de nationella domarna, när de tillämpar EU-lagstiftning, är nyckelaktörer vad gäller att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd av de rättigheter som fastställs i stadgan och noterar det ökade antalet ansökningar om förhandsavgöranden som lämnats in av nationella domstolar till domstolen sedan 2010, och som särskilt rör stadgan,
7. upprepar sitt åtagande att kontrollera förenligheten med grundläggande rättigheter hela vägen genom rådets interna beslutsordning⁹, särskilt vad gäller lagstiftningsförfaranden inom olika politikområden; härvid krävs en strikt bedömning av huruvida åtgärder som utgör allvarliga inskränkningar av grundläggande rättigheter är att anse som proportionella och nödvändiga,
8. erinrar om att unionens institutioner är skyldiga att granska sina åtgärder utifrån bestämmelserna i stadgan och skulle välkomna en förnyad beslutsamhet från unionens institutioner att säkerställa en enhetlig tillämpning av stadgan vid lagstiftande verksamhet. En sådan förnyad beslutsamhet måste också betraktas mot bakgrund av Europadomstolens rättspraxis,

II. Insatser för att stärka och främja den faktiska tillämpningen av stadgan

9. välkomnar antagandet 2013 av ett antal lagstiftningsåtgärder som ytterligare stärker skyddet av de rättigheter som fastställs i stadgan, med vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, inklusive direktivet om rätt till tillgång till försvarare¹⁰ och de förslag med syfte att ytterligare stärka skyddet för grundläggande rättigheter som för närvarande förhandlas, särskilt de som rör icke-diskriminering, skydd av personuppgifter, processuella rättigheter och rättigheter i straffrättsliga förfaranden¹¹ och ser fram emot ytterligare framsteg,

⁹ Se riktlinjer om metoder för att kontrollera förenligheten med de grundläggande rättigheterna vid beredningen i rådets förberedande organ med titeln "Guidelines on methodological steps to be taken to check fundamental rights compatibility at the Council's preparatory bodies", 10140/11 FREMP 54 JAI 319 COHOM 132 JURINFO 31 JUSTCIV 129.

¹⁰ Direktiv 2013/48/EU (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1). Se även skäl 58 och 59 i direktivet.

¹¹ Med vederbörlig hänsyn till protokoll 21 och 22 till fördragen.

10. välkomnar antagandet av icke-lagstiftningsinitiativ om främjande av grundläggande rättigheter, till exempel om bekämpning av hatbrott,¹²

III. Samstämmighet mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter i Europeiska unionen

11. erinrar om att unionen enligt fördragen har en skyldighet att säkerställa samstämmigheten mellan de olika områden som omfattas av dess yttre åtgärder samt mellan dessa och övrig politik,¹³
12. erinrar om att standarderna för skydd av mänskliga rättigheter inom unionen måste tillämpas av unionen och dess medlemsstater i enlighet med respektive befogenheter i enlighet med stadgan och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
13. är medveten om vikten av samstämmighet mellan de inre och yttre aspekterna av skydd och främjande av mänskliga rättigheter inom unionen för att stärka unionens trovärdighet i dess yttre förbindelser och föregå med gott exempel vad gäller mänskliga rättigheter,
14. erinrar om att bestämmelserna i stadgan också äger tillämpning på unionens yttre åtgärder,
15. understryker att bestämmelserna i stadgan är bindande för medlemsstaterna när de tillämpar unionsrätten samt att ett antal bestämmelser i fördragen och i sekundärrätten hänvisar direkt eller indirekt till grundläggande rättigheter och att också de är bindande för medlemsstaterna,

¹² Rådets slutsatser av den 6 december 2013 om bekämpning av hatbrott inom Europeiska unionen.

¹³ Artikel 21.3 i EUF-fördraget.

16. erinrar om att samtliga medlemsstater är parter i ett antal internationella människorättsinstrument med tillhörande övervakningsmekanismer och rättsliga mekanismer, särskilt Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, och att rättigheterna i stadgan ska anses ha samma innebörd och räckvidd som motsvarande rättigheter i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*)¹⁴,
17. understryker att Europeiska unionens anslutning till Europakonventionen kommer att bidra ytterligare till samstämmigheten i skyddet av mänskliga rättigheter i Europa som helhet och erinrar om punkt 5 i sina slutsatser av den 6 juni 2013,
18. noterar den värdefulla roll som Europarådets skyddsmekanismer för demokrati, rättstatsprincipen och mänskliga rättigheter spelar, samt vikten av ett gott samarbete med Europarådet där man undviker dubbelarbete,
19. anser att både unionen och medlemsstaterna genom detta mångskiktade system för skydd av de grundläggande rättigheterna säkerställer höga standarder internt vad gäller skyddet av mänskliga rättigheter som i större utsträckning kan tillämpas på unionens yttre åtgärder¹⁵ i enlighet med unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter, och presenteras på ett samstämmigt och synligt sätt i förbindelserna med utomstående partner,
20. anser att man bör fundera vidare på hur ytterligare framsteg kan göras vad gäller unionens, och i förekommande fall, medlemsstaternas ratificering av internationella människorättsinstrument och genomförandet av rekommendationer som utfärdats av internationella organ för övervakning av mänskliga rättigheter, särskilt organ inom Förenta nationerna, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa,

¹⁴ Se även artikel 52.3 i stadgan.

¹⁵ Se 14806/11 FREMP 88 COHOM 227.

21. anser att det är viktigt att stärka samarbetet mellan olika arbetsgrupper i rådet, särskilt mellan arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer och arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna och särskilt genom regelbundet utbyte av information och, när så är lämpligt, gemensamma tematiska möten om särskilda frågor,

IV. Effektivisera unionens insatser för skydd och främjande av mänskliga rättigheter i stadgan

22. betonar sitt eget ansvar för en faktisk och systematisk tillämpning av stadgan som ett viktigt inslag för att upprätthålla de värden som unionen bygger på och främja en samstämmig människorättspolitik inom unionen,
23. välkomnar ytterligare debatt om stadgans tillämpning och erinrar om sitt åtagande att fortsätta hålla en årlig interinstitutionell diskussion om tillämpningen av stadgan, som utgår från kommissionens årliga rapport om tillämpningen av stadgan och med beaktande av de resolutioner som antagits av Europaparlamentet och den årliga rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter; ytterligare steg bör tas för att utveckla och utvärdera nuvarande praxis, särskilt för att säkerställa samordning och undvika dubbelarbete inom rådet samt göra det civila samhället mer delaktigt,
24. erinrar om sina slutsatser av den 23 maj 2011, särskilt punkt 10 i dessa, och noterar med intresse idén om att rådet på grundval av kommissionens årliga rapport om tillämpningen av stadgan ska göra en årlig utvärdering av unionens åtgärder utifrån bestämmelserna i stadgan och ange områden för framtida åtgärder. Detta skulle gradvis kunna leda till en intern EU-strategi för grundläggande rättigheter, möjligen genom en handlingsplan på medellång sikt för efterlevnad och främjande av stadgan.